

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615204513
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7615204513.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcov 1. P. O., A.. XX. XX. XXXX, S. W. Q. U., E. XXX/X, X. G.. P. O., A.. XX. XX. XXXX, S. W. Q. U., E. XXX/X, X. F. O., A.. XX. XX. XXXX, S. W. Q. U., E. XXX/X, žalobcovia 1 - 3 zastúpení Mgr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom v Prešove, Levočská 4703/89, IČO: 50 490 044 proti žalovanému Československá obchodná banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36 854 140, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/138/2015-190 zo dňa 15. apríla 2019

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a zmenu strán sporu na strane žalovaného tak, že namiesto pôvodného žalovaného Československá obchodná banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36 854 140, vstupuje do konania EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803.

II. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch č. III. a IV.

III. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Súd konanie o určenie, že zmluva o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretá medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade, je bezúročná a bez poplatkov z a s t a v u j e.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v čl. VIII., bod 1 Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretej medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade „Pre zabezpečenie pohľadávok Banky voči Dižníkovi, vyplývajúcich z tejto Zmluvy, sa zmluvné strany v súlade s ustanovením § 551 Občianskeho zákonníka v platnom znení dohodli na takejto Dohode o zrážkach zo mzdy Dižníka, a to pre prípad, že Dižník bude v omeškaní so splácaním Úveru, resp. poruší povinnosti z tejto zmluvy“, je ako neprijateľná n e p l a t n á.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

2. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že žalobcovia sa žalobou, doručenou súdu prvej inštancie 19. 03. 2015 domáhali, aby súd určil, že zmluva o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretá medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade, je bezúročná a bez poplatkov; poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za čerpanie úveru, poplatok za správu úveru, uvedený v čl. IX. bod 2 v zmluve reg. č. XXXXXX, uzavretej medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná; že zmluvná podmienka, uvedená v čl. VIII., bod 1 zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX,

uzavretej medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade „Pre zabezpečenie pohľadávok Banky voči Dlžníkovi, vyplývajúcich z tejto Zmluvy, sa zmluvné strany v súlade s ustanovením § 551 Občianskeho zákonníka v platnom znení dohodli na takejto Dohode o zrážkach zo mzdy Dlžníka, a to pre prípad, že Dlžník bude v omeškaní so splácaním Úveru, resp. poruší povinnosti z tejto zmluvy“, je ako neprijateľná neplatná a v ďalšom sa domáhali, aby súd prikázal žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX vedenom na Okresnom úrade L. - katastrálny odbor, obec U., katastrálne územie U., a to stavba s. č. XXX na parcele reg. „C“ č. XXX/X, H. T., F. H.. „„, Č.. XXX/X, E. Q. XXX P., N.M., F. H.. „„ Č.. XXX/X, E. Q. XX P., N. F. Y. A., F. H.. „„ Č.. XXX/X, E. Q. XX P., N. F. Y. A., F. H.. „„ Č.. XXX/X, E. Q. XXX P., N. F. Y. A., F. H.. „„ Č.. XXX/X, E. Q. XXX P., N. F. Y. A., F. H.. „„ Č.. XXX/X, E. Q. XXX P., zastavané plochy a nádvorcia podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/Zal/X, ktorú uzavrel žalovaný a žalobcovia, podľa čl. VI. bodu 2. „Realizácia záložného práva“. Žiadali priznať náhradu trov konania v plnej výške.

3. Žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že žalobca v 3. rade so žalovaným 08. 10. 2008 uzavrel zmluvu o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol bezúčelový úver vo výške 40.994,49 eur. Žalovaný žalobcovi v 3. rade listom zo dňa 16. 11. 2013 vyhlásil celú jeho pohľadávku z úveru k 15. 11. 2013 za splatnú. Nesplatený úver z 08. 10. 2008 vyčíslil na 37.479,29 eur. Splatnosť úveru bola dohodnutá na dvadsať rokov. V zmluve sa uvádza, že neoddeliteľnou prílohou zmluvy o poskytnutí úveru sú Obchodné podmienky žalovaného a Cenník. Úver z 08. 10. 2008 bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 089082/Zal/1, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade. Zmluvný vzťah medzi žalobcom v 3. rade a žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorú možno označiť za formulárovú zmluvu, ale napriek vyslovenému právnomu názoru druhoinštančného súdu, žalobcovia zdieľajú názor, že podmienky v predmetnej zmluve je potrebné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení. Na zabezpečenie úveru žalobcovia v 1. a 2. rade použili svoje obydlie, a to stavba s.č. XXX A. F. H.. „„ Č.. XXX/X, H. T., F. H.. „„, Č.. XXX/X, E. Q. XXX P., N., F. H.. „„ Č.. XXX/X, E. Q. XX P., N.É. F. Y. A., F. H.. „„ Č.. XXX/X, E. Q. XX P., N. F. Y. A., F. H.. „„ Č.. XXX/X, E. Q. XXX P., N. F. Y. A., F. H.. „„ Č.. XXX/X, E. Q. P. XXX P., N. F. Y. A., N. A. D. Č.. XXX vedenom na Okresnom úrade L. - katastrálny odbor, obec U., O. Ú. U.. Žalobca v 3. rade poskytnutý úver spočiatku riadne splácal. V dôsledku straty zamestnania dochádzalo k jeho nepravidelnému splácaniu, resp. nezaplateniu pravidelnej mesačnej splátky. Žalobcom bolo zaslané oznámenie o začatí výkonu záložného práva a 27. 02. 2015 bolo zaslané oznámenie o dobrovoľnej dražbe. Žalobcovia prehlásili, že sú si vedomí existencie záväzku, chcú záväzok v rámci svojich možností splácať, ale pre žalovaného je zrejme prijateľné len jediné riešenie situácie, a to predaj zálohu. číslo zmluvy XXX/XXX/XXXX z 24. 05. 2002, ktorý však nemá dôvod použiť zmluvu o záložnom práve, pretože žalobcovia v 1. a 2. rade plnia podmienky zmluvy. Mali za to, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky s poukazom na citované rozhodnutia a preto mali za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov s odkazom na ust. § 4 ods. 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. K výkonu záložného práva žalobcovia argumentovali: podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/Zal/X čl. VI. realizácia záložného práva bod. 2. „Záložca podpisom tejto Záložnej zmluvy splnomocňuje Záložného veriteľa a dáva mu súhlas na to, aby Záložný veriteľ realizoval podľa svojho výberu záložné právo na nehnuteľnosti ktorýmkoľvek z týchto mimosúdnych postupov: a) priamym predajom, prípadne predajom prostredníctvom realitnej kancelárie ...,b) dražbou ..., c) vyhlásením verejnej obchodnej súťaže .. Žalobcovia tvrdili, že nie je nevyhnutné, aby bol záložca zbavený majetku, ktorý je preňho existenčne dôležitý (obydlie). Veriteľ má možnosť využiť iný, primeranejší spôsob výkonu záložného práva a následnou exekúciou, v ktorej platí princíp ochrany povinného na rozdiel od bezmocnosti, ak výkon záložného práva vykonávajú súkromné spoločnosti. Uvádzali, že v danom prípade hrozí, že prídu o nehnuteľnosť, ktorá má pre nich dôležitý význam, ide o jediné obydlie, ktoré poníma ústavnú ochranu (čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky) a aj ochranu v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky (čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd), pričom existuje dôvodná obava, že záložné právo sa vykoná v rozpore s pravidlami verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora EÚ C-76/10 Pohotovosť c/a O.), keďže sa mieni vykonať na uspokojenie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, v rozpore s cieľmi smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Slovenský právny poriadok dovoľuje vykonať záložné právo bez schválenia súdu či iného nezávislého tribunálu (§ 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka) s tým, že vo veci z dôvodu reálnej hrozby porušenia práv žalobcu navrhovali nariadiť neodkladné opatrenie, pričom súd ich návrhu vyhovel s tým, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 04. 2015.

4. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť, keďže mal za to, že žalobcovia dostatočne nepreukázali naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok s tým, že mal rovnako za to, že uzavreté právne úkony sú platné, a to aj s odkazom na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR. K určeniu neplatnosti ustanovenia článku VI bod 2 záložnej zmluvy, v ktorom sú uvedené alternatívy realizácie záložného práva žalovaný uviedol, že inštitút záložného práva, ako aj ručenia sa vyznačuje svojou subsidiárnou a akcesorickou povahou. Subsidiarita vyjadruje, že ide o podporný zdroj uspokojenia pohľadávky záložného veriteľa, ktorý nastupuje len vtedy, ak pohľadávka nebola dlžníkom dobrovoľne splnená a ani nezanikla iným spôsobom. Akcesorita spočíva v tom, že bez základného - hlavného záväzkového vzťahu nemôže existovať ani záložný právny vzťah, (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/71/99 z 30. 11. 1999). Určením neplatnosti tohto zmluvného dojednaní, by celá záložná zmluva stratila pre žalovaného význam, nakoľko hlavným dôvodom zriaďovania záložného práva na nehnuteľnosť je skutočnosť, že v prípade neuhradenia úveru riadne a včas, má žalovaný ako veriteľ možnosť uspokojiť sa z výťažku predaja zálohu s tým, že platná legislatíva umožňuje konanie dobrovoľných dražieb.

5. Súd prvej inštancie už vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 13. 01. 2017, proti ktorému podal odvolanie žalovaný, pričom Krajský súd v Košiciach po preskúmaní odvolania žalovaného, rozsudok pod sp. zn. 3Co/136/2017-165 zo dňa 31. 05. 2018 zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súd prvej inštancie s odkazom na ust. § 391 ods. 2 CSP vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov, žalovaného, oboznámením listinných dôkazov a zistil skutkový stav, ktorý následne vyhodnotil, pričom vec právne posúdil podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), článku 2 ods. 1, článku 3 ods. 1 Základných princípov CSP, § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 37 ods. 1 OZ, § 39 OZ, § 52 ods. 1, 3, 4 OZ, § 53 ods. 1 OZ, § 53 ods. 4 písm. r) OZ, § 53 ods. 5 OZ, § 54 ods. 1 OZ, § 100 ods. 1 OZ, § 101 OZ, § 151a OZ, ako aj § 151b ods. 1, prvá veta, ods. 2 OZ a § 151c ods. 1, 2, 3, § 151d ods. 1, § 151j, § 151ma ods. 1 OZ, § 551 ods. 1, 2, 3 OZ, § 53 ods. 10 OZ v znení účinnom od 01. 06. 2014, s odkazom aj na ust. § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“, § 194 ods. 1, 2 CSP, § 215 ods. 1, 2 CSP a § 232 ods. 2 až 4 CSP.

6. V prejednávanej veci je nesporné, že žalobca v 3. rade a žalovaný uzavreli dňa 08. 10. 2008 zmluvu o poskytnutí úveru vo výške 40.994,49 eur (1.235.000,00 Sk). Nie je tiež sporné to, že žalobca v 3. rade spĺňa zákonnú definíciu spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Na zmluvný vzťah medzi žalobcom v 3. rade a žalovaným nie je možné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pôsobnosť uvedeného zákona je vymedzená v ustanovení § 1 ods. 2 a nemôže byť rozšírená, a to ani dohodou zmluvných strán, pretože takáto dohoda by bola neplatná pre jej rozpor so zákonom. Keďže predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v sume nad 20.000 eur, uzavretá zmluva tak nespadá do rozsahu vecnej pôsobnosti ZoSÚ, preto na vzťah medzi žalobcom v 3. rade a žalovaným nie je možné aplikovať jeho ustanovenia. Nie je však vylúčené, aby aj v takomto prípade boli jednotlivé zmluvné dojednania posudzované z hľadiska ich prijateľnosti podľa všeobecných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), keďže ide o zmluvu uzavretú medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá má povahu tzv. formulárovej zmluvy. Pokiaľ ide o možnosť výkonu záložného práva, je potrebné prihliadnúť na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/13 (rozhodnutie o predbežnej otázke vo veci P. O. c/ a Smart Capital, a.s.).

7. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že obe zmluvy, t.j. úverová aj záložná netrpia žiadnym dôvodom neplatnosti a ak to žalobcovia tvrdia, súd to vyhodnotil len ako účelové, keďže žalobcovia pred vyše 11 rokmi považovali zmluvy za jasné, zrozumiteľné, ktoré aj podpísali a akceptovali, teda vyjadrili svoju vôľu ich uzavrieť, a to aj s poukazom na citovaný Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 01. 04. 2015 sp. zn. I. ÚS 640/2014.

8. V priebehu konania žalobcovia žalobu v časti určenia, že zmluva o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretá medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade je bezúročná a bez poplatkov, žalobu vzali späť a súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

9. Čo sa týka určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených zmlúv súd prvej inštancie dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, bola na predtlačenom formulári, čím je s odkazom na ust. § 2 ods. 2 a § 551 OZ, ako aj § 39 OZ, neplatná.

10. Čo sa týka neplatnosti záložnej zmluvy, aj keď súd prvej inštancie konštatoval, že nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení jej neplatnosti v zmysle § 137 písm. c) CSP, záložnú zmluvu podrobil meritórnemu prieskumu a dospel k správneému záveru, že netrpí žiadnym dôvodom neplatnosti, pričom úprava výkonu záložného práva je plne v súlade s vnútroštátnou a európskou judikatúrou a takúto nehnuteľnosť možno predať aj na dobrovoľnej dražbe, keďže len skutočnosť, že nehnuteľnosť predstavuje obydlie žalobcov a ich detí, nie je dôvodom na to, aby si žalobcovia neplnili svoje záväzky z úverovej a záložnej zmluvy s tým, že takéto osoby bezpodmienečne nemajú ani garanciu na v zotrvaní v určitom obydli s poukazom na citované rozhodnutia súdov, ako aj článok 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (viď bod 97 odôvodnenia napadnutého rozsudku).

11. Aj keď súd prvej inštancie nesprávne vyslovil, že nie je daný naliehavý právny záujem žalobcov, na požadovanom určení neplatnosti záložnej zmluvy ale prieskumu podrobil predmetnú záložnú zmluvu a konštatoval, že neexistujú žiadne dôvody jej neplatnosti, keďže týmto zálohom sa zabezpečovala pohľadávka žalobcov vyplývajúca zo zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru reg. č. XXXXXX a touto zmluvou bola zabezpečená pohľadávka záložného veriteľa a záložný veriteľ záložné právo prijal. Záložcovia - žalobcovia v 1. a v 2. rade bez výhrad súhlasili, že ak žalobca v 3. rade - dlžník nesplní svoje záväzky voči záložnému veriteľovi je záložný veriteľ oprávnený uspokojiť svoje právo realizáciou výkonu záložného práva spôsobom určeným v tejto zmluve, a to predajom zálohu. Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/Zal/X zo dňa 08. 10. 2008 bola doručená stranám sporu a zapísaná do katastra nehnuteľnosti, ktorý vedie Okresný úrad L., odbor katastrálny, povolením vkladu dňa 14. 10. 2008 pod č. V: XXXX/XXXX, bola zriadená v písomnej forme, obsahuje označenie záložného veriteľa, záložcu a dlžníka, označenie zabezpečenej pohľadávky, nezameniteľným spôsobom označenie zálohu s tým, že súd nezistil, aby zmluva bola uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Z obsahu spisu vyplýva, že k výkonu záložného práva došlo v rámci dobrovoľnej dražby. Toto právo žalovaného vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných predpisov, pričom predmetné ustanovenie bolo zapracované do Občianskeho zákonníka zákonom č. 106/2014 Z.z. a v zmysle ustanovenia § 879r na výkon záložného práva, ktoré vzniklo pred 01. 06. 2014 sa použijú ustanovenia tohto zákona. To znamená, že sa jedná o nepravú retroaktivitu a žalovaný má možnosť realizovať svoju pohľadávku v rámci výkonu záložného práva, ktorej neplatnosti sa môžu žalobcovia dovolávať v konaní o neplatnosti dražby.

12. Súd prvej inštancie rovnako uviedol, že nárok žalovaného nie je premlčaný, a to vzhľadom na vyhlásenie predčasnej splatnosti dňa 15. 11. 2013 a podanie žaloby na súd prvej inštancie dňa 18. 04. 2016 v zmysle právneho posúdenia podľa § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd zároveň apeloval na to, že žalobcovia dlhodobo porušovali svoju platobnú disciplínu, mali dostatok časového priestoru pokúsiť sa aj o mimosúdne vysporiadanie záležitostí, ale boli pasívni, a preto súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti, t.j. v časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali určiť neplatnosť záložnej zmluvy zamietol s tým, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z pomerného úspechu strán sporu.

13. Proti rozsudku v zákonnej lehote (včas) podali odvolanie žalobcovia, a to konkrétne proti výroku pod č. III., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, nakoľko mali za to, že žalovaný mohol využiť iný zmluvný inštitút, nie dobrovoľnú dražbu, kedy nie je garantované zachovanie obydli a kedy strata obydli je jedným z najzávažnejších zásahov do práv na rešpektovania obydli s odkazom na citované rozhodnutia Súdneho dvoru. Uviedli, že nie je pravda, že boli nečinní, o stav pohľadávky sa zaujímali a preto postup žalovaného odporuje dobrým mravom a vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je v danom prípade určenia neplatnosti záložnej zmluvy daný ich naliehavý právny záujem, ktorý vyplýva priamo z ust. § 3 ods. 5 citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa. Uviedli, že je pravdou, že žalovaný aj vymáha predmetnú pohľadávku na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 11C/86/2016, keďže podal návrh na zaplatenie istiny 36.592,16 eur s prísl.. Z uvedených skutočností tak žalobcovia mali za to, že zmluva o záložnom práve je neplatná, keďže nehnuteľnosti nemôžu byť zaťažené záložným právom, prípadne žalovaný sa musí zdržať výkonu záložného práva, ak pohľadávku vymáha aj v inom konaní priamo od dlžníka. Navrhovali, aby odvolací súd vrátil vec súdu

prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že v doplnení odvolania konkrétne citovali uplatnené odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že konkrétne poukazovali na nekalú obchodnú prax žalovaného, ako aj na to, že zmluva je písaná drobným písmom a čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru, ten je neprijateľný. Zastávali názor s poukazom na citovaný rozsudok krajského súdu, že zmluvný úrok v prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, odo dňa účinkov zosplatnenia úveru, veriteľovi nepatrí. Preto navrhovali napadnutý výrok zmeniť tak, že súd žalobu v napadnutom rozsahu zamietne a prizná im nárok náhradu trov konania.

14. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhoval napadnutý výrok rozsudku potvrdiť ako vecne a právne správny s tým, že ako prvé mal za to, že odvolanie žalobcov nespĺňa zákonné náležitosti odvolania v zmysle ust. § 363 CSP, pričom odvolanie podané zo strany ich právneho zástupcu bolo podané oneskorene. Čo sa týka obsahu odvolania, poukazoval na nezrozumiteľnosť a nejasnosť podaného odvolania zo strany žalobcov.

15. V priebehu konania žalobcovia súdu doručili postúpenie pohľadávky žalovaného na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. a preto odvolací súd v zmysle § 80 CSP pripustil zmenu strán sporu na strane žalovaného tak, že namiesto pôvodného žalovaného Československá obchodná banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36 854 140, vstupuje do konania EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803.

16. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcov ako podané včas a oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, t.j. proti výrokom pod č. III. a IV., keďže výrok pod č. IV. o trovách konania súvisí s napadnutým výrokom pod č. III., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu žalobcov zamietol, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, v znení uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné a to po tom, čo v zmysle § 80 ods. 1 až 3 CSP došlo k zmene právnych skutočností po začatí konania so zreteľom na zmluvu o postúpení predmetnej pohľadávky zo dňa 07. 08. 2019 z Československej obchodnej banky, a.s., so sídlom v Bratislave na spoločnosť EOS KSI, Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19. 08. 2020 o 10.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 212/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 06. 08. 2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

18. Žalobcovia ako odvolatelia uplatnili odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP s tým, že ich dôvodnosť odvolací súd vo veci nevzhliadol a to po tom, čo dospel k záveru, že odvolanie žalobcov bolo podané včas v zmysle § 362 od. 1 CSP a spĺňa náležitosti odvolania v zmysle § 363 CSP.

19. Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

20. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

22. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

23. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Odvolací súd konštatuje, že žalobcovia v odvolaní argumentujú predovšetkým skutočnosťami, ktoré uvádzali už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, čím sú ich odvolacie námietky nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

26. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov vo veci nebolo potrebné, pričom súd správne vo veci zohľadnil aj sudcovskú koncentráciu, ktorá spočíva aj na zásade hospodárnosti konania a vykonaní vo veci len relevantných dôkazov potrebných pre náležité zistenie skutkového stavu, a keďže tak súd prvej inštancie konal, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP s tým, že dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, pričom zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver s tým, že nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom správne, podrobné, ako aj presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody meritórneho preskúmania napadnutého rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP), s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

27. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie konal správne, keď meritórne preskúmaval platnosť záložnej zmluvy, a to aj napriek tomu, že nesprávne konštatoval, že v časti určenia neplatnosti záložnej zmluvy, keďže obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré ale žalobcovia konkrétne podľa súdu prvej inštancie necitovali, žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení jej neplatnosti, nakoľko naliehavý právny záujem na určení neprijateľných podmienok spotrebiteľských zmlúv vyplýva priamo zo zákona o ochrane spotrebiteľa, tak ako na to dôvodne poukazovali aj žalobcovia v podanom odvolaní (viď rozhodnutia NS SR z 18.11.2015, 2 Cdo 80/2019 z 30.1.2020).

28. Súd prvej inštancie tak správne meritórne preskúmal platnosť uzavretej záložnej zmluvy a konštatoval, že predmetná záložná zmluva bola individuálne dojednaná, je jasná a určitá a neobsahuje neprijateľné podmienky, čím nie je neplatná, v kontexte bližšieho odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorého konštatovaním sa odvolací súd stotožňuje s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP. To,

že žalovaný mieni nehnuteľnosť predať na dobrovoľnej dražbe, nemožno odôvodňovať neplatnosťou určenia záložnej zmluvy, a to ani v prípade zabezpečenia garancie ich obydliá, nakoľko v konaní o neplatnosti dobrovoľnej dražby, súdy preskúmavajú predbežne neprijateľnosť podmienok uzavretých zmlúv, ktoré sú právnym titulom vykonania dražby, ako aj dôvodnosť a výšku uplatneného nároku, ak to strany namietajú, čím je vo zvýšenej miere zabezpečená ochrana súdom pred zneužitím výkonu záložného práva v konaní o dobrovoľnej dražbe, čo jednoznačne neodporuje dobrým mravom, ale len zvyšuje súdnu ochranu žalobcov v takýchto konaniach, ak sa rozhodnú podať žalobu o neplatnosť dražby.

29. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ods. 2 CSP potvrdil napadnutý rozsudok vo výrokoch pod č. III. a IV., keďže výrok pod č. IV. je rovnako vecne správny.

30. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalovanému, ktorému ale v konaní nevznikli trovy odvolacieho konania, nepriznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešným žalobcom, čím odpadá procesný postup súdu prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).